

De slutsatser man kan dra av händelserna som utspelades i Sverige efter Tjernobykatakstrofen gör att man kan konstatera att en översyn av beredskapsplaneringen för kärnkraftsolyckor är nödvändig. Man har tidigare inte haft något begrepp om omfattningen av en katastrof av det här slaget.

I det här elevarbetet konstaterar författarna att:

- Den kunskap som SSI besitter och som kompletteras av andra berörda myndigheter bör fortsätta vara stommen i beredskapen på central nivå.
- Beredskapsplaneringen för kärnkraftolyckor bör utökas, från att som nu enbart gälla landets kärnkraftlän, till att i framtiden omfatta alla landets län. Länsstyrelserna kan med fördel integrera denna beredskapsplanering med planeringen för större olyckor i länet.
- I framtiden bör man kunna utnyttja det förtroende räddningstjänsten besitter hos allmänheten genom att låta den lokala informationen föras ut genom räddningskårens försorg.
- Myndigheternas förmåga att framföra information till allmänheten måste förbättras. Denna uppgift är både tids- och personalödande och åtminstone vid utländska kärnkraftolyckor den viktigaste delen av räddningstjänsten i landet.

Kompendiet är en sammanställning av erfarenheter som gjorts efter kärnreaktorolyckor i Tjernoby. Ur innehållet:

- Strålningstekniska begrepp
- Tekniska beskrivningar
- Riskbild - reaktorutbredningen
- Väderlekens betydelse
- Katastrofen i Tjernoby
- Händelseutvecklingen i Sverige
- Lagstiftning
- Myndigheternas ansvarsområden och uppgifter
- Strålningsmätning
- Förvarningssystem
- Beredskap på central nivå
- Länsstyrelsens beredskap
- Räddningskårens roll
- Informationens betydelse